

[Jens Chr. Christensen.]

oner, der her er tale om i de stillede ændringsforslag, kun vil give dækning for 60-70 pct. af det, der rettelig burde være den hjemlige fødevarerpris, i relation til den produktion, der afsættes på hjemmemarkedet. Materialet har også klart belyst for os, at hvis landbruget skal opnå en rimelig forrentning af sin egen kapital og en løn eller et årsudbytte på linje med en faglært provinsarbejders, skal erhvervet opnå en betydelig indkomstforøgelse ud over, hvad der nu gennemføres. Dertil kommer de ca. 90-95 pct. af landbohjemmene, hvor udøverens hustru udnytter hele sin arbejdskraft i erhvervet, for at et ægtepar i fællesskab kan skabe deres meget beskedne indtjening. En sådan behandling skaber bitterhed, og man forstår, når man i landbokredse gang på gang spørger: hvorfor skal landbrugserhvervet, der mere end noget andet erhverv har skabt mulighed for den danske velfærdsstat, være det eneste erhverv, der ikke må få en rimelig del af velfærdsstatens økonomiske goder?

Med disse få bemærkninger har jeg ønsket at understrege venstres principielle stilling til den lovgivning, vi nu er ved at gennemføre. Når vi alligevel, som det fremgår af betænkningen, kan stemme for de stillede ændringsforslag, er det ud fra den betragtning, at de giver landbruget mulighed for omend blive en meget beskeden indtægtsforøgelse, så dog en forøgelse, der er hårdt tiltrængt. Vi betragter disse ændringsforslag som det eneste mulige med det nuværende politiske flertal.

Vi er tilfreds med udformningen af ændringsforslag nr. 2 til § 2 a, hvorefter landbruget kan regulere sin hjemlige prisansættelse, hvis markedspølsen gør det nødvendigt. Den praktiske udførelse bliver nu overladt landbruget selv. Det kan vel på flere områder blive en vanskelig opgave, men ingen er mere end erhvervet selv interesseret i en så fornuftig og så gnidningsløs administration som muligt. Endelig skal det da også understreges, at denne

lovgivning kun skal gælde i ca. 9 måneder. Det er mit håb, at disse måneder bl. a. må blive benyttet til at gennemføre en virkelig opbyggende og retfærdig landbrugspolitik, som man synes erhvervet har krav på. Jeg tror også, det vil være til gavn for hele det øvrige samfund. Vi ved meget vel, at mange ting i disse år er i støbeskeen, det gælder ikke mindst produktion og omsætning af fødevarer. Jeg tror, det er helt nødvendigt, hvis dansk landbrug skal beholde sin høje standard, at tilrettelægge en politik, der giver erhvervet økonomisk mulighed for at gennemføre en virkelig rationalisering af såvel avlsbygninger som markdrift.

H. C. Toft: Ved første behandling af forslag til lov om ændring af lov om afsætning af danske landbrugsvarer og ved første behandling af den nye kornlov gav jeg udtryk for mit partis synspunkter på den foreslåede lovgivning. Der er imidlertid nu forløbet så mange måneder, siden første behandling fandt sted, at jeg her kort skal gentage, at vi stort set var tilfreds med de ændringer, der fandt sted i kornloven. De synspunkter, vi havde haft på dette område, var blevet regeringens. På samme måde, som jeg gav udtryk for velvilje over for den nye kornlov, gav jeg udtryk for, at det konservative folkeparti var parat til at medvirke til en lovgivning, der kunne bedre landbrugets priser på hjemmemarkedet efter de retningslinjer, som den højtæredede landbrugsministers forslag var udtryk for, altså hjemmemarkedspriser, der var godkendt af monopoltilsynet.

Kornloven fik jo en let gang gennem folketinget og samlede bred tilslutning. Det samme kan ikke siges om ændringerne i bemyndigelsesloven, der skulle åbne adgang til at tage højere priser på hjemmemarkedet end den gennemsnitlige eksportpris.

Efter lovforslagets første behandling har der til tider været — kan man vist godt sige — en bevæget debat om denne lovgivning, en debat, der i særlig grad har